

Kniha Daniel — číslo osmdesát tři

Čtyři generace laodicejského adventismu: odhalování stupňujících se ohavností

Jeff Pippenger

2024-02-16

Ezechiel, osmá kapitola, předkládá čtyři stupňující se ohavnosti, které představují čtyři generace laodicejského adventismu. Vzpouře roku 1863 vytvořila padělek dvou tabulí Abakukových, právě tak jako Áron vytvořil padělaný obraz žárlivosti svým zlatým teletem právě v době, kdy Bůh předával Mojžíšovi dvě tabule Desatera. Jakmile laodicejský adventismus zahájil dílo odstraňování základních pravd, jak je znázorněno ve snu Williama Millera, vedení první generace začalo odmítat autoritu Bible a poté i Ducha prorocství. Vzpouře dospěla do bodu, kdy se v jejich dějinách těsně před rokem 1888 objevil Kelloggův spiritualismus (panteismus).

Při vzpouře roku 1888 dospěl spiritualismus, znázorněný komnatami obrazů u Ezechiele, do bodu, kdy byli odmítnuti poslové z Minneapolisu, prorokyně, a dokonce i Duch svatý.

„Ve své zkušenosti jsme viděli, že když Pán posílá paprsky světla z otevřených dveří svatyně ke svému lidu, satan podněcuje mysl mnohých. Ale konec ještě není. Budou takoví, kteří budou odporovat světlu a utlačovat ty, které Bůh učinil svými nástroji ke sdělování světla. Duchovní věci nejsou duchovně rozpoznávány. Strážní nedrželi krok s rozvíjející se Boží prozřetelností a právě poselství i poslové seslaní z nebe jsou v opovržení.“

„Z tohoto shromáždění odejdou muži, kteří tvrdí, že znají pravdu, avšak kolem svých duší shromažďují roucha, jež nebyla utkána na nebeském stavu. Duch, jehož zde přijali, ponесou s sebou. Chvějí se o budoucnost našeho díla. Ti, kdo se na tomto místě nepoddají důkazům, které Bůh dal, budou bojovat proti svým bratrům, jichž Bůh užívá. Velmi to ztíží, až přijdou příležitosti, kdy budou moci vést dál a kupředu tentýž druh boje, do něhož se až dosud zapojovali. Tito muži budou mít příležitosti přesvědčit se, že bojovali proti svatému Duchu Božímu. Někteří budou přesvědčeni; jiní se budou pevně držet svého vlastního ducha. Nezemřou sobě a nedají Pánu Ježíši vstoupit do svých srdcí. Budou stále více a více klamáni, až nebudou schopni rozeznat pravdu a spravedlnost. Pod vlivem jiného ducha se budou snažit vtisknout dílu podobu, kterou Bůh neschválí; a budou usilovat o projevování satanových vlastností tím, že si budou osobovat vládu nad lidskými myslmi, a tak ovládat Boží dílo a věc.“

„Kdyby naši bratři při tomto shromáždění byli postili, modlili se a pokořili svá srdce před Bohem a pokojně se společně posadili, aby zkoumali Písma, pak by byl Bůh oslaven. Avšak duch předsudku, který byl na toto shromáždění přinesen, uzavřel dveře nejbohatšímu Božímu požehnání, a ti, kdo měli tohoto ducha, nebudou v příznivém postavení, aby viděli světlo, dokud nebudou činit pokání před Bohem a do určité míry si neuvědomí, jak blízko byli tomu, aby uráželi Ducha svatého a měli jiného ducha.“ The 1888 Materials, 832.

Po roce 1888 se sestra Whiteová „chvěla o budoucnost“ Boží církve a díla. Viděla, že toto shromáždění vyústí v pokračující duchovní boj mezi muži, kteří byli vůdci laodicejského adventismu, a spor o „ustavičnou obět“ je důkazem, že její předpovědi se naplnily právě na oné generaci. Tehdy vedli boj muži, kteří nechtěli „podřídít se důkazům, jež Bůh dal“, aby potvrdil „poselství a posly seslané z nebe“, a tito muži vedli válku proti „Duchu svatému Božímu“. Druhá generace přihlížela, jak vydavatelský dům a sanatorium lehly popelem v ohních Božího soudu.

„Dnes jsem obdržela dopis od staršího Danielse ohledně zničení kanceláře Review požárem. Cítím veliký zármutek, když pomýšlím na tuto velkou ztrátu pro dílo. Vím, že to musí být pro bratry, kteří nesou odpovědnost za dílo, i pro zaměstnance úřadu dobou velmi těžké zkoušky. Sdílím utrpení všech, kdo trpí. Avšak tato smutná zpráva mě nepřekvapila, neboť v nočních viděních jsem spatřila anděla, jak stojí s mečem jako z ohně, napřaženým nad Battle Creekem. Jednou ve dne, když jsem držela pero v ruce, ztratila jsem vědomí, a zdálo se mi, jako by se tento plamenný meč obracel nejprve na jednu stranu a potom na druhou. Zdálo se, že pohroma následuje za pohromou, protože Bůh byl zneuctíván lidskými úklady, jejichž cílem bylo vyvyšovat a oslavovat sebe samé.“

„Dnes ráno jsem byl veden k vroucí modlitbě, aby Pán vedl všechny, kdo jsou spojeni s úřadem Review and Herald, k usilovnému zkoumání, aby mohli poznat, v čem zanedbali mnohá poselství, která Bůh dal.

„Před nějakým časem mě bratři v kanceláři Review požádali o radu ohledně postavení další budovy. Tehdy jsem řekla, že kdyby ti, kteří byli pro přístavbu další budovy ke kanceláři Review and Herald, měli budoucnost rozvrženu před sebou, kdyby mohli vidět, co bude v Battle Creeku, neměli by vůbec žádnou otázku o tom, zda tam postavit další budovu. Bůh řekl: „Mým slovem bylo pohrdnuto; a já obrátím a převrátím.““

„Na Generální konferenci, konané roku 1901 v Battle Creeku, dal Pán svému lidu důkaz, že volá po reformě. Mysli byly usvědčovány a srdce byla dotčena; avšak důkladné dílo vykonáno nebylo. Kdyby se tehdy zatvrzelá srdce v pokání sklonila před Bohem, bylo by možno spatřit jeden z největších projevů Boží moci, jaký kdy byl spatřen. Bůh však nebyl poctěn. Svědectví Jeho Ducha nebyla dbána. Lidé se neoddělili od praktik, jež byly v zjevném rozporu se zásadami pravdy a spravedlnosti, které mají být v Pánově díle navždy zachovávány.“

„Poselství církvi v Efezu a církvi v Sardách mi byla často opakována Tím, který mi dává poučení pro Jeho lid. „Andělu církve v Efezu napiš: Toto praví Ten, který drží sedm hvězd ve své pravici, který chodí uprostřed sedmi zlatých svícňů: Znáš tvé skutky, tvou práci i tvou trpělivost, a že nemůžeš snášet ty, kteří jsou zlí; a vyzkoušel jsi ty, kteří o sobě tvrdí, že jsou apoštolové, a nejsou, a shledal jsi je lháři; a vytrval jsi a máš trpělivost a pro Mé jméno jsi pracoval a neochabl jsi. Ale mám proti tobě to, že jsi opustil svou první lásku. Rozpomeň se tedy, odkud jsi padl, a čiň pokání a konej první skutky; jinak k tobě přijdu brzy a pohnu tvým svícňem z jeho místa, nebudeš-li činit pokání.“ Zjevení 2,1–5.

„A andělu církve v Sardech napiš: Toto praví ten, který má sedmero Duchů Božích a sedm hvězd: Znáš tvé skutky; máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtev. Buď bdělý a posilni to, co zbývá a co již mělo zemřít; neboť jsem nenalezl tvé skutky dokonalé před Bohem. Pamatuji tedy, jak jsi

přijal a slyšel, a toho se drž a čiň pokání. Nebudeš-li tedy bdít, přijdu na tebe jako zloděj a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu.“ Zjevení 3,1–3.

„Jsme svědky naplnění těchto varování. Nikdy nebyla Písma naplněna přísněji než tato.“

„Lidé mohou vystavět sebelépe zkonstruované, nehořlavé budovy, avšak jediný dotek Boží ruky, jediná jiskra z nebe, smete každé útočiště.

„Bylo vzneseno otázkou, zda mám dát nějakou radu. Již jsem dala tu radu, kterou mi dal Bůh, v naději, že zabráním dopadu plamenného meče, jenž visel nad Battle Creekem. Nyní přišlo to, čeho jsem se obávala — zpráva o požáru budovy Review and Herald. Když tato zpráva přišla, nepocítila jsem žádné překvapení a neměla jsem slov, která bych mohla pronést. To, co jsem čas od času musela říkat v napomenutích, nemělo žádný účinek, ledaže zatvrdilo ty, kdo to slyšeli, a nyní mohu jen říci: Je mi to tak líto, tak velmi líto, že bylo nutné, aby tento úder přišel. Bylo dáno dostatek světla. Kdyby podle něho bylo jednáno, další světlo by nebylo zapotřebí.“ Testimonies, svazek 8, 97–99.

Druhá generace adventismu nebyla vítězstvím a v naplnění osmé kapitoly Ezechiele se vzpoura jen dále stupňovala.

„Pán prohlásil písemnými poselstvími i ohněm, že chce, aby jeho lid vyšel z Battle Creeku. Kéž nám Bůh pomůže slyšet jeho hlas. Neznamená pro nás nic, že naše dvě velké instituce v Battle Creeku byly smeteny ohněm? Můžete říci: ‚Ale nové sanatorium má mnoho pacientů.‘ Ano; ale i kdyby tam bylo mnoho tisíc pacientů, nebyl by to žádný argument ve prospěch toho, aby si tam naši lidé stavěli domovy a usazovali se tam.“

„Pokušení přibývá. Lidé odmítají světlo, které Bůh poslal ve Svědectvích svého Ducha, a volí si své vlastní výmysly a své vlastní plány. Budou se lidé i nadále oddělovat od Boha? Musí on zjevit svou nelibost ještě výraznějším způsobem, než to již učinil?“ Pamphlets, SpTB06, 45.

Lidé si „volili své vlastní výmysly a své vlastní plány“, jak to znázorňuje sedmdesát starších v komorách obrazů v osmé kapitole Ezechiele, kteří prohlašovali: „Hospodin nás nevidí.“ Pán povolal prorokyni a dával jí „otevřená vidění“ po přesně čtyřicet let, až do roku 1884. Na tento dar vložil svůj podpis, neboť jej dal a ukončil ve městě jménem Portland a dával jej po čtyřicet let. Těsně před ustáním „otevřených vidění“ začali starci v letech 1881 a 1882 podkopávat autoritu Bible a Ducha proroctví. „Otevřená vidění“ pak skončila v roce 1884 a o čtyři roky později se na Generální konferenci roku 1888 opakovala vzpoura Kórachova, Dátanova a Abíramova.

Vzpoura roku 1888 vyvolala stupňování vzpoury, v němž Bůh přímo zasáhl do dějin laodicejského adventismu tím, že spálil vydavatelské dílo a zdravotní dílo. Avšak ani tyto přímé soudy nezastavily vzpouru, která již byla v běhu. Roku 1919 se konala biblická konference, na níž William Warren Prescott, jeden z hlavních buřičů druhé generace, teolog vyškolený na univerzitách odpadlého protestantismu, jakožto hlavní vůdce prosazování satanského názoru, který tvrdil, že „the daily“ představuje Kristovu službu ve svatyni, přednesl řadu přednášek.

Dějiny dosvědčily, že na oné biblické konferenci roku 1919 Prescott předložil evangelium, které spočívalo v odstranění každého článku prorockého poselství mileritů. Dokonce se pokusil odstranit

i dva tisíce tři sta dnů, avšak to se mu nepodařilo prosadit. Přesto předložil evangelium zcela zbavené prorockých porozumění mileritů. Jeho evangelium bylo na tomto shromáždění odmítnuto, avšak přesto se tito slepí vůdcové rozhodli vzít jeho sérii přednášek a sestavit z nich knihu nazvanou The Doctrine of Christ. Tato kniha se stala symbolem příchodu třetí generace laodicejského adventismu.

Tato kniha představuje jiné evangelium než milleritské evangelium druhé kapitoly Abakuka a Pavel nás informuje, že jiné evangelium není vůbec evangeliem.

Divím se, že se tak rychle odvracíte od toho, který vás povolal v milost Kristovu, k jinému evangeliu; které však není jiné; ale jsou někteří, kteří vás znepokojují a chtějí převrátit evangelium Kristovo. Ale i kdybychom my nebo anděl z nebe kázali vám jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, budiž proklet. Jak jsme již dříve řekli, tak pravím nyní znovu: Káže-li vám kdo jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet. Galatským 1,6–9.

Třetí generace adventismu je představena třetí Ezechiellovou ohavností, při níž ženy oplakávají Tammúze. Tammúz byl mezopotámským božstvem spojovaným s plodností a s cykly vegetace. Tammúz byl někdy zobrazován jako pastýř nebo jako mladý muž, spojený s proměnami ročních dob a s růstem plodin. Tammúzova smrt a následné vzkříšení byly vázány na zemědělský kalendář. Podle mytologie Tammúz umíral nebo mizel během letních měsíců, což bylo chápáno jako zobrazení uvadání vegetace v horkém a suchém období. Oplakávání Tammúze bylo smutečním obřadem, který zahrnoval nařikání nad smrtí nebo zmizením Tammúze během letních měsíců, po němž následovalo jásání nad jeho vzkříšením, jež symbolizovalo obnovu vegetace a zemědělského života.

Pláč nad Tammuzem představuje padělané poselství pozdního deště, což je to, co představovalo evangelium W. W. Prescottta. Odstranění prorockého základu, které začalo ve vzpouře roku 1863, dosáhlo v roce 1919 bodu, kdy laodicejský adventismus dovolil, aby bylo ustaveno falešné evangelium. Toto falešné evangelium bylo v plném rozsahu založeno na metodologii odpadlého protestantismu. Jeho původním architektem byl W. W. Prescott a stejně jako u Williama Millera bylo evangelium obou mužů založeno na jejich základním porozumění „každodenní oběti“ v knize Daniel. Obě evangelia jsou představena v oddílu 2. Tesalonickým, kde Miller nejprve rozpoznal, že „každodenní oběť“ představuje pohanství. V tomto oddílu je jedna skupina představovaná Millerem, která přijímá pravdu předloženou Pavlem, a jiná skupina, která nemá lásku k pravdě.

Jedna skupina v posledních dnech, představovaná Millerem, „rozpozná“ a přijme pozdní déšť, zatímco jiná skupina, představovaná Prescottem, přijme mocné poblouzení. Mocné poblouzení, které přijímají, je založeno na falešném evangeliu, jež vůbec není evangeliem, a označuje falešné poselství pozdního deště. Třetí ohavností u Ezechiele jsou tedy ženy (církve laodicejského adventismu), plačící pro Tammuze. Jejich letní slzy (déšť) mají přinést ovoce žně.

Rozlišení mezi dvěma typy poselství pozdního deště prostupuje Bibli i Ducha proroctví. Bible opakovaně ukazuje, že déšť je zadržován neposlušnému lidu.

Říkají: Jestliže muž propustí svou ženu a ona od něho odejde a stane se ženou jiného muže, vrátí se k ní ještě? Nebyla by taková země velice poskvrněna? Ty ses však oddávala smilstvu s mnoha milenci; a přece se vrať ke mně, praví Hospodin. Pozdvihni své oči k návrším a pohled', kde jsi neležela. U cest jsi na ně sedávala jako Arab na poušti; a poskvrnila jsi zemi svým smilstvem a svou ničemností. Proto byly deště zadrženy a nebylo pozdního deště; měla jsi čelo nevěstky, odmítala ses stydět. Jeremjáš 3:1–3.

Laodicejský adventismus začal smilnit roku 1863 a od té doby byly přehánky zadržovány. Odmítají se stydět za svou vzpouru a tento nedostatek pokory vytváří čelo nevěstky; a nevěstkou biblického proroctví je papežství. Třetí generace je místem, kde se dokončuje závěrečné dílo přípravy k tomu, aby se sklonili před znamením nevěstky z Říma. Příprava pro čtvrtou generaci se uskutečňuje ve třetí generaci prostřednictvím padělaného poselství pozdního deště. Stejně jako vzpoura roku 1863 a vzpoura roku 1888 je i vzpoura roku 1919 uvedena do souladu s 11. zářím 2001, neboť když tehdy padly budovy New York City, sestoupil mocný anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly a začal pravý pozdní déšť.

„Pozdní déšť' má sestoupit na Boží lid. Mocný anděl má sestoupit z nebe a celá země má být ozářena jeho slávou.“ Review and Herald, 21. dubna 1891.

Když pozdní déšť' započne, staří muži laodicejského adventismu jej nerozpoznají jako pozdní déšť', neboť byli indoktrinováni falešným poselstvím o pozdním dešti, které Ezechiel představuje ženami oplakávajícími Tammúze a které se v aplikaci projevuje jako poselství pokoje a bezpečí.

„Jen ti, kdo žijí podle světla, které mají, obdrží větší světlo. Pokud denně nepostupujeme v projevování aktivních křesťanských ctností, nerozoznáme projevy Ducha svatého v pozdním dešti. Může dopadat na srdce všude kolem nás, ale my jej nerozpoznáme ani nepřijmeme.“ Testimonies to Ministers, 507.

Bylo nemožné, aby strážci lidu rozpoznali příchod pozdního deště, neboť jejich falešné evangelium o falešném pozdním dešti popíralo možnost jakéhokoli projevu Boží moci, jaký se zjevoval v dřívějších dobách.

„V církvích má dojít k podivuhodnému projevu moci Boží, avšak nepůsobí na ty, kdo se nepokořili před Pánem a neotevřeli dveře svého srdce vyznáním a pokáním. V projevu oné moci, která osvěcuje zemi slávou Boží, uvidí jen něco, co ve své slepotě pokládají za nebezpečné, něco, co vzbudí jejich obavy, a vzepnou se, aby tomu odporovali. Protože Pán nepůsobí podle jejich představ a očekávání, budou se tomu dílu stavět na odpor. ‚Proč,‘ říkají, ‚bychom neměli znát Ducha Božího, když jsme v díle již tolik let?‘ — Protože neodpověděli na varování ani na naléhavé výzvy obsažené v Božích poselstvích, nýbrž vytrvale říkali: ‚Jsem bohatý, zbohatl jsem a nic nepotřebuji.‘ Nadání ani dlouhá zkušenost neučiní z lidí kanály světla, pokud se nevystaví jasným paprskům Slunce spravedlnosti a nejsou povoláni, vyvoleni a připraveni obdarováním Duchem svatým. Když se lidé, kteří zacházejí se svatými věcmi, pokoří pod mocnou rukou Boží, Pán je povýší. Učiní z nich muže rozlišování — muže bohaté v milosti jeho Ducha. Jejich silné, sobecké povahové rysy, jejich umíněnost, budou zřejmé ve světle zářícím od Světla světa. ‚Přijdu na tebe brzy a pohnu tvým svícem z jeho místa, nebudeš-li činit pokání.‘ Jestliže hledáte Pána celým svým srdcem, dá se vám nalézt.“ Review

and Herald, 23. prosince 1890.

Starší z osmé kapitoly Ezechiele přijali v roce 1919 evangelium pokoje a bezpečí, a když přišlo 11. září 2001, ovoce této stupňující se vzpoury se projevilo v jejich neschopnosti rozpoznat příchod pozdního deště. V dějinách, jež započaly v čase konce roku 1989, Bůh do nejmenšího detailu zopakoval mileritské hnutí. Miller byl symbolem Eliáše a Eliáš Achabovi důrazně oznámil, že nebude déšť, leda na Eliášovo slovo.

V příštím článku budeme pokračovat v našem pojednání o třetí generaci adventismu.

„Ti, kdo nepocítují zármutek nad svým vlastním duchovním úpadkem ani netruchlí nad hříchy druhých, zůstanou bez Boží pečeti. Pán pověřuje své posly, muže se zhubnými zbraněmi v rukou: ‚Jděte za ním městem a bijte; oko vaše ať nešetří, ani nemějte slitování; dočista pobijte starce i mladíky, panny i malé děti i ženy; ale nepřibližujte se k žádnému muži, na němž je znamení; a začněte od Mé svatyně.‘ I začali od starých mužů, kteří byli před domem.“

„Zde vidíme, že církev — svatyně Páně — byla první, která pocítila úder Božího hněvu. Starci, ti, jimž Bůh dal veliké světlo a kteří stáli jako strážci duchovních zájmů lidu, zradili svěřenou důvěru. Zaujali stanovisko, že není třeba očekávat zázraky a zjevné projevy Boží moci jako v dřívějších dnech. Doby se změnily. Tato slova posilují jejich nevěru a oni říkají: Pán neučiní nic dobrého ani nic zlého. Je příliš milosrdný, než aby navštívil svůj lid soudem. Tak „pokoj a bezpečnost“ je voláním mužů, kteří již nikdy nepozvednou svůj hlas jako polníci, aby ukázali Božímu lidu jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy. Tito nemí psi, kteří nechtěli štěkat, jsou těmi, kdo pocítují spravedlivou pomstu uraženého Boha. Muži, dívky i malé děti hynou všichni společně.“

„Ohavnosti, nad nimiž věrní lkali a plakali, byly vším, co mohly postřehnout konečné lidské oči; avšak zdaleka nejhorší hříchy, ty, které vzbuzovaly žárlivost čistého a svatého Boha, zůstávaly nezjevené. Veliký Zpytatel srdcí zná každý hřích, spáchaný v tajnosti pachatelů nepravosti. Tito lidé se ve svých klamech začínají cítit bezpečně a pro Jeho shovívavost říkají, že Hospodin nevidí, a potom jednají, jako by opustil zemi. On však odhalí jejich pokrytectví a před zraky druhých odkryje ty hříchy, které tak pečlivě skrývali.“

„Žádná nadřazenost v postavení, důstojnosti ani světské moudrosti, žádné postavení ve svatém úřadu neuchrání lidi před obětováním zásad, jsou-li ponecháni svým vlastním klamným srdcím. Ti, kdo byli pokládáni za hodné a spravedlivé, se ukazují být vůdci odpadlictví a příklady lhovosti i zneužívání Božích milostí. Jejich ničemné jednání již déle nebude trpět a ve svém hněvu s nimi jedná bez milosti.“

„Pán jen s nevolí odnímá svou přítomnost těm, kdo byli obdařeni velikým světlem a kdo při službě druhým zakusili moc slova. Kdysi byli Jeho věrnými služebníky, obdařenými Jeho přítomností a vedením; avšak odchýlili se od Něho a svedli jiné do bludu, a proto na ně doléhá Boží nelibost.“ Testimonies, svazek 5, 211, 212.